

Posłuchajcie wierszyków, pomyślcie, jak narysować kończącą się zimę i nadchodzącą nową porę roku wiosnę. Zapraszamy do rysowania.

Marzanna

Marzanna, zimowa panna,
w słomianej sukience rozpostarła ręce.
W lęku drżąca cała, topić się nie chciała.
z rozwichrzonym włosom, ognie ją poniosą.
Niechaj śnieg i mrozy wiosnie się ukorzą
i porą radosną zawitaj nam wiosno!

Odejście Zimy

Kiedy się rozgniewa groźna pani zima,
zmienia się w Marzannę i władać zaczyna.
Sypie gęstym śniegiem, wody skuwa lodem,
sroga, rozgniewana powiewa wciąż chłodem.

Kiedy mroźnej zimy ludzie dosyć mają,
jak ją do odejścia skłonić - wymyślają.
Chcąc, by prędzej wiosna zawitała,
zrobili Marzannę - ze słomy jest cała.

Kiedy się ociepli, puszczą grube lody,
odpłynie wraz z nimi wrzucona do wody.

Pierwszy kwiat wiosny

Przebiśniegi białe
pierwsze zakwitają,
zieloną łodyżką
śniegi przebijają.
Śnieg wokół topnieje.
Kwiatuszek się chwieje,
wiosna go wołała,
sukienkę mu dała!

W marcu

Raz śnieg pada,
a raz deszczyk.

Na jeziorze
lód już trzeszczy.

Błękit nieba
lśni w kałuży,
bałwan w słońcu
oczy mruży.

- Koniec zimy.

Przerwa.

Dzwonek.

- To nie dzwonek,
to skowronek!

Powitanie wiosny

Leci pliszka
spod kamyczka:

- Ja się macie dzieci!

Już przybyła
wiosna miła,
już słońeczko świeci!

Poszły rzeki w
świat daleki,
płyną het - do morza;
A ja śpiewam,
a ja lecę,
gdzie ta ranna zorza!

